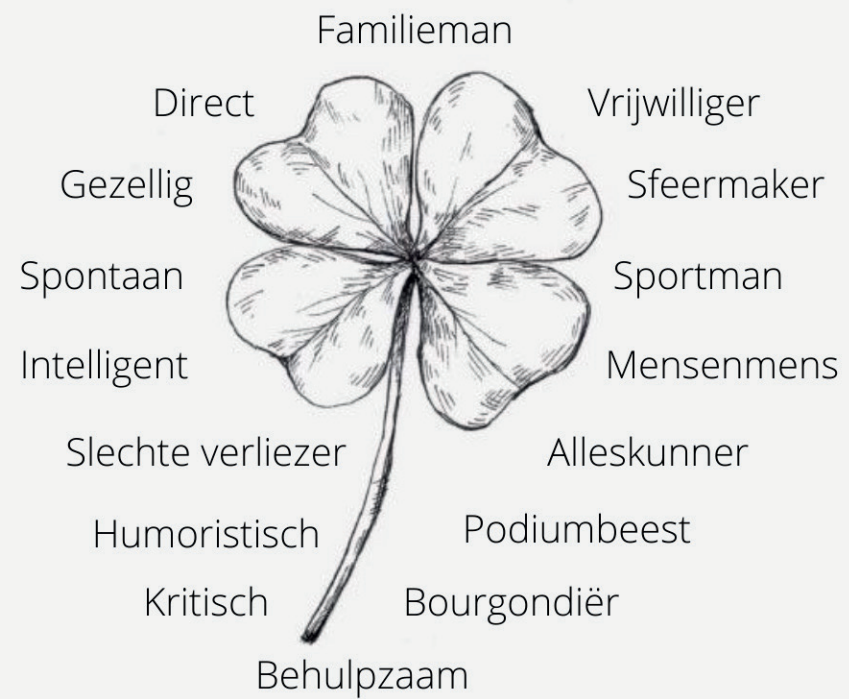

René, liefhebbende echtgenoot van Ine Veldhuis
Trotse vader van Jelle, Loes, Pim en Mies

*'It's a beautiful day, the sun is shining,
and no-one's gonna stop me now'*

-1966- Ik, René Veldhuis, ben geboren op 2 juli, zoon van Hendrik Veldhuis en Annie Veldhuis-Hartgerink. Ik kom uit een gezin van 8, -4 broers en 3 zussen- ik was de jongste.

-1968- Toen ik 2 jaar oud was gooide mijn broer een hooibaal naar beneden die op mijn been belandde, met als resultaat een gebroken beenkje. Van horen zeggen was ik behoorlijk atletisch en zwaaide ik zo met m’n gipsbeen het ledikant in.

* René begon op de basisschool met voetballen bij SV T.V.O. Hij had veel vriendjes, maar vond het vooral ook fijn om bij pa en ma thuis te zijn. Het hoogtepunt van zijn eerste sportjaren is de prijs voor ‘sportman van het jaar’ deze werd samen uitgereikt met ‘sportvrouw van het jaar’ die destijds werd gewonnen door zijn buurmeisje: Ine Onland. *

-1982- Ik maak een sprongetje naar mijn 16e levensjaar, voetbal was mijn lust en mijn leven. Ik was een vrij snelle en frivole voetballer, die menig verdediger te snel af was.

-1983- Van een voetbalkamp in Duitsland kom ik ziek thuis: hersenvliesontsteking. Een jaar lang geen voetbal, mijn leven lag in duigen.

-1984- In maart van dit jaar is mijn vader overleden, hij is na een brui loft thuisgebracht en kreeg een hartinfarct. Ik was nog herstellende van mijn hersenvliesontsteking, maar het was het gemis waar ik last van had en altijd heb gehouden. Ondanks alles heb ik toch mijn havo-examen gehaald!

-1985- Ik ga naar de senioren en kom in het 3e terecht doordat ik fysiek wat te kort kwam. Vanuit de MTS ging ik stagelopen in Assen waardoor ik alleen vrijdagavond trainde.

* Op het concert Torhout-Werchter in 1986 is het definitief ‘aan’ met zijn ‘skatje’ Ine Onland*

-1987- Ik begin een stage in De Bilt bij de Grontmij en krijg hier later een vaste baan aangeboden. Ik besluit naar Bunnik te verhuizen en later kwam mijn meisje ook mee. Het voetbal heb ik hier opgegeven. Het jaar erop verhuizen wij samen naar Maarssenbroek, hier werd volleybal onze nieuwe sport.

* René en Ine zijn 22 september 1993 getrouwd. Een fantastisch feest gevierd met familie en vrienden. Hierna gingen ze op huwelijksreis naar Kreta. *

-1995- Ine gaat werken in Enschede en vertrekt uit Maarssenbroek, ik blijf alleen achter. Een jaar later kan ik beginnen in Arnhem. Qua reizen kon dit met de trein vanuit Delden, dus kon ik ook terug naar Beckum. Ik ga weer trainen en kom al snel weer in het 2e terecht.

* In 1997 zijn René en Ine begonnen met een uitbouw aan het ouderlijk huis van Ine. In 1998 konden de ouders van Ine erin en het jaar erna konden ze er zelf ook in. Ze wonen nog altijd naast elkaar. In 1999 hebben ze hun eerste zoon gekregen en in ruim 4 jaar kwamen er nog 3 kleintjes bij. René stopte bij de Grontmij en in 2001 kreeg hij een nieuwe baan bij REEF Infrastructuur in Oldenzaal (later Almelo). *

-2012- Op 11 januari is mijn moeder overleden. Op haar uitvaart heb ik ‘de avond’ van Boudewijn de Groot gezongen, dit ging goed tot de laatste zinnen waar ik het moeilijk kreeg.

-2015- In mei krijg ik te horen dat ik niet verder kan bij REEF en dus wordt ontslagen. Altijd fijne collega’s gehad en met veel plezier en gedrevenheid gewerkt. Februari het jaar erop kreeg ik een nieuwe baan bij LBA in Groenlo, waar ik tot op heden nog steeds in dienst ben.

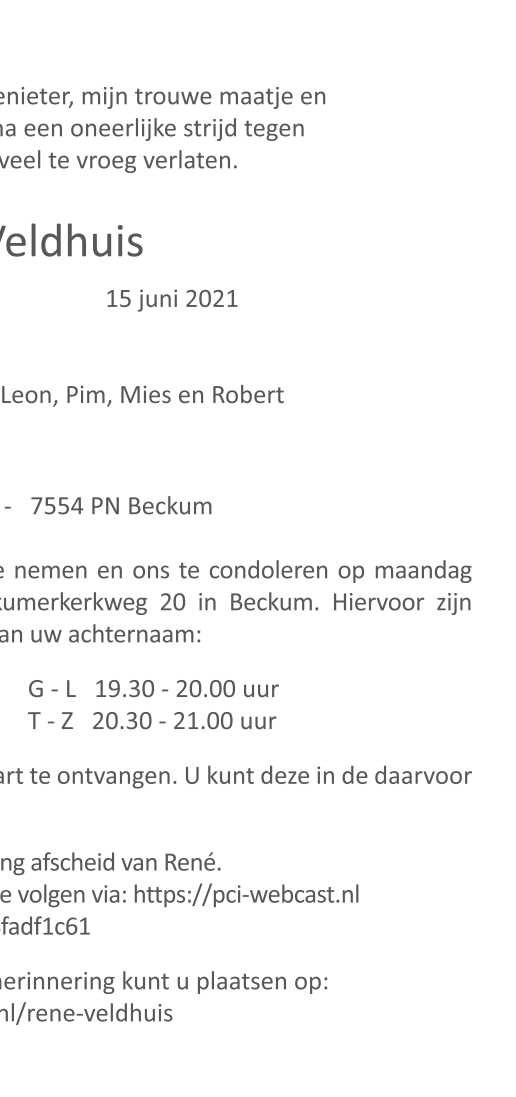
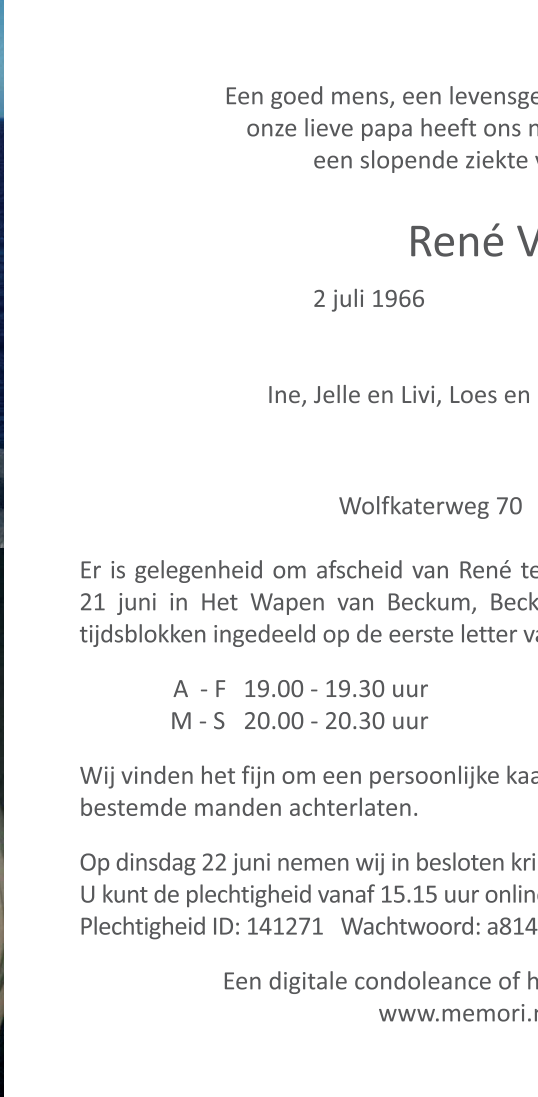
* In het begin van 2021 krijgt René te horen dat hij lijdt aan de ziekte van Creutzfeldt Jakob, een strijd die hij nooit zou winnen. Op 15 juni 2021 komt René thuis te overlijden. *

- René was ons jongste broertje, was bescheiden en altijd betrokken bij iedereen met woord en daad. Hij hield vooral van gezelligheid en was de gangmaker op elk feest. We waren altijd welkom bij René en we vroegen hem nooit mis. - Broers en Zussen

- René was vooral een lieve, zorgzame man en vader. Humor en gezelligheid voerden altijd de boventoon, zelfs in de meest moeilijke situaties hield René met zijn eindeloze optimisme de stemming positief. Immer trots op zijn vrouw en kinderen met een duidelijke kritische ondertoon, niet met het minste al tevreden willen zijn. Wij zijn trots op onze vader en man zoals hij was en voor ons altijd zal zijn. - Ine, Jelle, Loes, Pim en Mies

“In de nacht van 7 op 8 februari 2020 kom ik ten val voor de schuur. Ik kom met mijn hoofd tegen de tegels. Ik ben veel aan het prakkeseren over hoe het heeft kunnen gebeuren... ik had een drankje te veel op, maar vooral erg veel pech. Ik droom vaak over hoe ik zou reageren als ik niets meer kan...”

René Veldhuis

Een goed mens, een levensgenieter, mijn trouwe maatje en onze lieve papa heeft ons na een oneerlijke strijd tegen een slopende ziekte veel te vroeg verlaten.

René Veldhuis

2 juli 1966 15 juni 2021

Ine, Jelle en Livi, Loes en Leon, Pim, Mies en Robert

Wolfkaterweg 70 - 7554 PN Beckum

Er is gelegenheid om afscheid van René te nemen en ons te condoleren op maandag 21 juni in Het Wapen van Beckum, Beckumerkerkweg 20 in Beckum. Hiervoor zijn tijdsblokken ingedeeld op de eerste letter van uw achternaam:

A - F	19.00 - 19.30 uur	G - L	19.30 - 20.00 uur
M - S	20.00 - 20.30 uur	T - Z	20.30 - 21.00 uur

Wij vinden het fijn om een persoonlijke kaart te ontvangen. U kunt deze in de daarvoor bestemde manden achterlaten.

Op dinsdag 22 juni nemen wij in besloten kring afscheid van René. U kunt de plechtigheid vanaf 15.15 uur online volgen via: <https://pci-webcast.nl>
Plechtigheid ID: 141271 Wachtwoord: a814fadb1c61

Een digitale condoleance of herinnering kunt u plaatsen op:
www.memori.nl/rene-veldhuis